

ASPECTE ALE SOCIALIZĂRII INDIVIDULUI ÎN COPILĂRIA PRECOCE

ASPECTS OF PERSONAL SOCIALIZATION IN INFANCY AND EARLY CHILDHOOD

COMAN Liliana, *magistru în psihologie,
doctoranda la Institutul de Științe ale Educației*

COMAN Liliana, *master degree in psychology,
Phd student, Institute of education sciences*

CZU 316.614-053.2

Rezumat

Articolul tratează problemele socializării copilului la vârsta precoce. Este pus accentul pe rolul familiei, ca instituție de socializare primară a copilului. Sunt discutate problemele de socializare a copilului în grădiniță. Sunt luate în considerare aspecte educației.

Cuvinte cheie: socializare, copilărie precoce, educație, forme de socializare, familie, grădiniță, educație parentală.

Summary

The article addresses issues of a child's socialization in infancy and early childhood. It identifies the role of a family as the institute of primary socialization of a child. The article touches upon issues of a child's socialization in a kindergarten. Upbringing aspects are considered.

Keywords. *Socialization, infancy, early children's age, upbringing, socialization forms, family, kindergarten, paternity.*

Termenul „socializare” este folosit în domenii precum sociologia, filosofia, psihologia socială, pedagogia socială și, în sensul modern, având în vedere natura sa interdisciplinară, are mai multe sensuri.

În acest articol, vom folosi conceptul de socializare pentru a caracteriza intrarea activă a unei persoane în sistemul de conexiuni sociale.

Dacă vorbim despre pedagogie, aici socializarea este considerată procesul și rezultatul asimilării de către copil a normelor, valorilor și comportamentelor sociale caracteristice unei societăți date.

Trebuie remarcat faptul că psihologul rus L. S. Vygotsky a considerat procesul de socializare a unui copil ca fiind, însușirea nu numai a experienței sociale, ci și a întregii culturi umane în ansamblu.

Conform conținutului său, socializarea este un proces complex de dezvoltare și formare socială a unei persoane, care începe din momentul nașterii și continuă pe tot parcursul vieții unei persoane.

Primele studii ale problemelor de socializare au fost inițiate la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea. Sociologul francez E. Durkheim a menționat că integrarea unei persoane în viața socială nu este lăsată la întâmplare, ci este o pregătire intenționată și sistematică a celor mai importante cunoștințe și abilități, transferul lor de la o generație la alta. El numește o astfel de organizație, socializarea metodică și introduce de fapt conceptul de socializare sistemică. E. Durkheim este fondatorul primei teorii a socializării [1].

La începutul dezvoltării sale, teoriile socializării au avut o orientare psihologică (Z. Freud) și abia după cel de-al doilea război mondial a început să se dezvolte teoriile sociologice ale socializării lui T. Parsons, J. Habermas, W. Beck și mulți alți specialiști.

Acest articol sunt examinate problemele socializării unui copil de vârstă fragedă (până la 2 ani) și copilului de vârstă timpurie (de la 2 la 5 ani).

În forma sa, socializarea se distinge între direcționată și non-direcționată.

O formă nedirecționată sau spontană de socializare este un fel de formare spontană „automată” a anumitor calități sociale în procesul și ca urmare a șederii individului în mediul social anume, în cercul familiei, colegilor etc. [3].

Un îndreptate forma de socializare este un sistem de mijloace special dezvoltat de o societate sau de anumite instituții și organizații pentru a influența o personalitate în dezvoltare, în scopul de a forma, în conformitate cu valorile, idealurile, interesele și obiectivele care domină într-o anumită societate (sau comunitate) [2].

Socializarea copilului începe în familie-principala instituție socială a societății umane. Familia este celula socializării primare. Părinții transmit copiilor lor experiența lor de viață, însuflă maniere bune, învață meserii și cunoștințe teoretice, pun bazele vorbirii orale și scrise și își controlează acțiunile [3].

Socializarea primară și creșterea copilului sunt printre cele mai importante funcții ale familiei. Aici este important să acordăm atenția cuvenită problemelor socializării, deoarece în familie se pune baza viitoarei personalități. Din copilărie începe procesul de socializare primară a copilului.

Copilăria fragedă se referă la perioada de la momentul nașterii copilului până la vârsta de 2 ani.

Socializarea unui copil în primii doi ani de viață este importantă. În această perioadă are loc creșterea rapidă a copilului. Factorii precum alimentarea insuficientă, indiferența fizică și/sau emoțională pot avea un efect extrem de negativ. La această etapă a socializării, acești factori au un impact mai negativ asupra copilului decât în perioadele ulterioare ale vieții.

Copilăria fragedă este o perioadă în care un copil se dezvoltă fizic, psihologic și social extrem de rapid, trecând într-un timp scurt o cale colosală de la un nou-născut neajutorat, la un set de reacții înnăscute la un copil activ, capabil să privească, să asculte, să acționeze, să rezolve unele situații percepute vizual, să plângă pentru ajutor, să atragă atenția, să se bucure de apariția celor dragi [5].

Activitatea principală în stadiul copilăriei fragede este comunicarea emoțională a copilului cu membrii adulți ai familiei, iar partea principală a socializării este asimilarea normelor și relațiilor dintre oameni.

De la naștere, copilul este implicat în interacțiuni sociale și, cu mult înainte de a învăța să vorbească, primește prima sa experiență de comunicare socială.

La naștere, copilul primește un nume care reprezintă personalitatea sa față de ceilalți și, în același timp, îl identifică cu o anumită cultură. De asemenea, numele reflectă naționalitatea copilului și îi conferă primul statut de cetățean.

În perioada vârstei fragede, copilul are un proces de formare a unei încrederi de bază în lumea din jurul său. Anume această perioadă părinții sunt, oamenii semnificativi pentru copilul său.

Rolul principal în prima etapă a socializării este atribuit mamei. Anume pe ea în timpul perioadei nou-născutului se află toată grija și îngrijirea copilului. Deci procesul de formare a încrederii copilului față de mediul social depinde de atitudinea mamei.

Comunicarea emoțională joacă un rol important, iar calmul mamei are un efect pozitiv asupra formării încrederii de bază în realitatea socială înconjurătoare, în timp ce lipsa acesteia împiedică dezvoltarea mentală a copilului.

Pentru a comunica cu lumea exterioară, nou-născutul are un număr suficient de reflexe necondiționate. Procesul de socializare a copilului în această etapă începe cu schimbul de zâmbete, plâns, apucare, bâzâit, ședere și mers pe jos.

În prima etapă a socializării, în faza de vârstă precoce, sunt satisfăcute nevoile de bază ale copilului, iar prin finalizarea acestei etape, copilul este pregătit pentru următoarea etapă a dezvoltării sale – a doua etapă a socializării – etapa copilăriei timpurii.

Dezvoltarea unui copil în timpul copilăriei timpurii depinde în întregime de condițiile sociale ale vieții sale. Activitatea principală în stadiul copilăriei timpurii este activitatea subiectului.

În a doua etapă a socializării, se formează independența. În această perioadă, copilul începe să meargă, părinții îl învață să fie atent. Succesul socializării în această etapă depinde în primul rând de atitudinea părinților față de copil și de gradul de satisfacție a dorințelor sale.

La vârsta de 3 ani, copilul începe să-și impună „eu-l” său, cercul comunicării sale se extinde. Copilul formează capacitatea de a lua inițiativa, trece activ prin procesul de adaptare în mediul înconjurător. Copilul învață să interacționeze cu lumea din jurul lor prin joc, în primul rând jocul de rol ca principală formă de interacțiune. În acest proces copilul reproduce comportamentul și acțiunile emoționale ale adulților, care îi permit să interacționeze cu succes cu lumea înconjurătoare.

Principala formă a activității copilului la această vârstă este dezvoltarea diferitelor roluri în jocul de-ascunselea, păpuși, război, curse de mașini etc., precum și comunicarea sa cu lumea basmelor, cărți ilustrate, jocuri de masă artistice, desene animate, videoclipuri, cântece pentru copii. La această vârstă, dezvoltarea imaginației, fanteziei și o atitudine activă de interes față de lume (notorietatea "de ce") depășește în mod semnificativ dobândirea cunoștințelor și dezvoltarea abilităților mentale [2].

În stadiul copilăriei timpurii, un copil dezvoltă o identitate de gen, etnică și religioasă. Există un proces de asimilare a valorilor și normelor, precum și a abilităților de comportament social, recunoașterea autorității părinților, subordonarea comportamentului față de cerințele lor.

Succesul acestei etape de socializare constă în aprobarea de către părinți a dorinței de inițiativă și independență. De asemenea, este important să implicați copilul în jocuri creative active, care, pe măsură ce sunt stăpânite, necesită a fi amplificate treptat.

La vârsta de 3 ani, copilul, în rând cu familia, mai are un alt institut de socializare, o instituție preșcolară – educațională (grădiniță).

Grădinița este prima etapă a socializării copilului în societate.

Când un copil intră în grădiniță, nu numai că se schimbă lumea înconjurătoare, ceea ce duce la necesitatea stabilirii de noi conexiuni sociale, concomitent apar și schimbări în rutina zilnică și regimul de alimentare, care necesită adaptarea la noile condiții de viață.

Sarcina principală a grădiniței este de a crea un mediu social sigur pentru copil, iar scopul principal este socializarea cu succes a copilului.

Socializarea reușită a unui copil depinde de dezvoltarea aspectelor cognitive, comportamentale, cotidiene, morale și emoționale ale vieții sale.

În grădiniță, una dintre principalele forme de educație și socializare este activitatea colectivă sub formă de jocuri și activități comune, educatorul direcționează dezvoltarea abilităților copilului.

În procesul de dobândire prima independent de experiență de comunicare cu copii și adulți, educatori jucăuș insuflă copiilor abilități de comunicare interpersonală (tratament politicos, capacitatea de a rezolva situațiile de conflict, în mod corect și exprime emoțiile lor, etc.) și să învețe diferite forme de comportament în societate (familie, ospetie, magazine, etc.).

Pentru socializarea cu succes a unui copil în grădiniță, este de asemenea important ca educatorii să păstreze legătura cu familia copilului.

În continuare, ne vom concentra pe una dintre cele mai importante modalități de socializare – educarea unui copil.

Educația, fiind unul dintre aspectele socializării, este un proces intenționat și organizat de formare a personalității.

Sarcina principală la educarea unui copil este adaptarea în societate și socializarea de succes.

Educarea unui copil este o artă, care trebuie perfecționată de-a lungul vieții. În educația copiilor, este necesar să fii flexibil, folosind diferite metode și mijloace.

După cum a scris remarcabilul profesor-inovator sovietic V. A. Sukhomlinsky: „... educația nu este un „eveniment” special organizat artificial, este, în primul rând, un mod de viață.”

Creșterea unui copil începe din primele săptămâni de viață. În timpul copilăriei, educația constă în transmiterea caracterului și stilului de comunicare, copilului. Pentru a face acest lucru, trebuie să vorbiți afectuos și cu un zâmbet, să-i dați să se miște nestingherit, să vă ocupați cu jucăriile, de asemenea, trebuie să puneți copilul pe stomac, să-l țineți în brațe.

Copilăria timpurie este perioada în care un copil se întâlnește pentru prima dată cu respectarea normelor sociale. Aspectul educațional al acestei perioade este învățarea copilului la ordine, îngrijire și economie. În copilăria timpurie, copilul încep să formeze calități de personalitate socială: nevoia de a obține succes, inițiativă, independență. În acest stadiu, este necesar să se acorde atenție educației morale, fizice și igienice.

Aici rolul mamei este evident, pe umerii căreia este responsabilitatea pentru majoritatea funcțiilor socio-pedagogice. Mama este persoana principală pentru copil, îl iubește necondiționat, doar pentru ceea ce este.

Cu toate acestea, copilul în procesul de educație are nevoie de participarea nu numai a mamei. Un rol special în creșterea unui copil îl joacă tatăl.

Tatăl nu este doar capul familiei, componenta sa materială și sprijinul. Tatăl este persoana care joacă un rol important în socializare și influențează viitorul copilului său, indiferent de sexul copilului.

Tatăl are o influență semnificativă asupra identificării sexuale a copilului.

Pentru o fată, tatăl este atât primul ei bărbat, cât și prima ei dragoste, acesta este tipul pe care îl va căuta în viața adultă. Prin participarea tatălui la creșterea fetei, se formează o stima de sine pozitivă, imaginea tatălui pentru ea este bună, intenționată, puternică, iar această imagine îi va da încredere în viitor.

Pentru un băiat, tatăl este deja un exemplu, un model de rol, la o vârstă fragedă, iar datorită acestei abilități, băiatul începe să se simtă ca un bărbat. El învață atitudinile și cerințele morale ale tatălui, care ulterior se dezvoltă în cerințe față sine. Deși tații sunt mai puțin angajați decât mamele, petrecând mai puțin timp cu copiii lor, nivelul îngrijirii și atenției părintești crește constant.

Participarea directă a tatălui la educație este extrem de importantă pentru formarea sănătoasă a personalității copilului și a atitudinii sale față de lumea din jurul lui.

Pentru copiii mici, este foarte important ca părinții să servească drept exemplu personal și să-și amintească întotdeauna că toate mișcărilor și acțiunile lor sunt ușor absorbite de copil. Iar viitorul copilului depinde de exemplul dat de părinți în procesul de educație și socializare a copilului.

Socializarea și creșterea unui copil este influențată de un număr mare de factori pozitivi și negativi, pe care A. V. Mudrik le-a identificat în următoarele grupuri:

- macrofactori - impactul este asupra socializării umanității în ansamblu și asupra grupurilor mari de oameni care trăiesc într-o anumită țară (planetă, țară, stat, societate);
- mezofactorii sunt condițiile pentru socializarea grupurilor mari de oameni, distinse prin naționalitate (etnos), prin locul și tipul de așezare (regiune, oraș, sat), prin apartenența la publicul anumitor mass-media (radio, cinema, televiziune etc.);
- microfactorii - au un impact direct asupra persoanei (familie, grup de colegi, organizații educaționale, profesionale, educaționale etc.).

Totalitatea acestor factori afectează socializarea unei anumite persoane.

Având în vedere aspectele socializării individului în copilărie și în copilăria timpurie, putem spune că socializarea în general este un proces complex, vital. De ea depinde în mare măsură de modul în care o persoană va putea să-și realizeze capacitățile și să devină personalitate.

Bibliografie

1. ГОЛОВИН Н. А. Современные социологические теории: учебник и практикум для бакалавриата и магистратуры. М.: Юрайт, 2016. 377 с. (Бакалавр и магистр. Академический курс).
2. БАБОСОВ Е. М. Общая социология : учеб. пособие для студентов вузов. 2-е изд., стер. Мн.: ТеатраСистемс, 2004. 640 с.
3. КОН И. Мужчина в меняющемся мире. М.: Время, 2009. 496 с.
4. КРАВЧЕНКО А. И. Социология : учебник. М.: Академический Проспект, 2004.с.
5. МУХИНА В. С. Возрастная психология. Феноменология развития : учебник для студ. высш. учеб. заведений. 10-е изд., перераб. и доп. М.: Академия, 2006. с.
6. ПЛАТОНОВ Ю. П. Основы социальной психологии. СПб.: Речь, 2004. 624 с.

INSECURITATEA PSIHOLOGICĂ ȘI CONTROLUL EMOȚIILOR LA ADOLESCENȚII DANSATORI. LIMITE ȘI PROVOCĂRI

PSYCHOLOGICAL INSECURITY AND EMOTIONAL CONTROL FOR DANCING TEENAGERS. LIMITS AND CHALLENGES

NICOLESCU Alexandra-Cristina

Doctorandă în psihologie,

Universitatea Pedagogică de Stat „Ion Creangă” din Chișinău

E-mail: drd.alexandranicolescu@gmail.com

NICOLESCU Alexandra-Cristina

Ph.D. student in Psycholog,

Ion Creangă State Pedagogical University of Chișinău

E-mail: drd.alexandranicolescu@gmail.com

CZU 159.922.8+159.942.5

Rezumat

În opinia lui A. Maslow (1943) citat de R. Taormina et al. (2015) în cadrul piramidei necesităților umane, nevoia de securitate este considerată o necesitate de bază fără de care oamenilor le-ar fi greu să supraviețuiască în condițiile în care aceasta nu este satisfăcută suficient [10, p. 173]. La adolescenții dansatori putem identifica mai mulți posibili factori ce influențează securitatea psihologică, cum ar fi: accidentările, separarea de părinți, păstrarea locului în companie, viața la cămin, conflictele din familie, teama de necunoscut, problemele materiale etc.

Cuvinte-cheie: insecuritate psihologică, emoții, adolescenți, dansatori.

Abstract

According to A. Maslow (1943) cited by R. Taormina et al. (2015) within the pyramid of human needs, the need for security is considered a basic necessity without which it would be difficult for people to survive when it is not sufficiently satisfied [10, p. 173]. For adolescent dancers we can identify several possible factors that influence psychological security, such as: injuries, separation from parents, keeping the place in the company, life at home, family conflicts, fear of the unknown, money problems, etc.

Keywords: *psychological insecurity, emotions, teenagers, dancers.*